

Predică la Sfânta Mare Muceniță Ecaterina

Iubiți credincioși,

Astăzi în calendarul creștin ortodox este pomenită Sfânta Mare Muceniță Ecaterina. Mărturiile despre această mare muceniță nu sunt foarte bogate, însă cele care există sunt profund semnificative. Ea a trăit spre sfârșitul secolului al treilea, în timpul Împăratului Roman Dioclețian, care îl avea drept ajutor la conducerea Imperiului pe Maximian. Ecaterina trăia în Alexandria Egiptului, fiind de viță nobilă. Era tânără, deosebit de frumoasă, foarte inteligentă și capabilă. Știm că a fost martirizată din porunca Împăratului Maximian.

Iubiți credincioși,

Foarte grăitoare este pilda convertirii la creștinism a acestei Mari Mucenițe. Se spune că rudele ei, dimpreună cu mama sa, care era în ascuns creștină, o îndemneau să se mărite, pentru a nu pierde marea avere moștenită de la tatăl său. Însă, tânăra fecioară nu dorea acest lucru, totuși condiția ei pentru a se mărita a fost aceea de a se găsi un bărbat pe măsura ei: inteligent, înțelept, cărturar ș.a. Desigur că nu s-a găsit nici un bărbat

care să fie pe placul ei, căci ea iubea fecioria și viața curată mai mult decât orice avere ar fi putut moșteni prin vreo alianță familială.

Astfel, mama sa cunoștea un bătrân, părinte duhovnicesc, la care a dus-o și pe tânăra Ecaterina, cu gândul că acesta o va îndruma sau îi va deschide mintea spre a se mărita. Ajunsă la acest bătrân, tânăra Ecaterina a fost încredințată că există o astfel de persoană care ar putea să îi devină mire. Era vorba de un tânăr de neîntrecut în toate calitățile, deosebit de frumos și de inteligent, a cărui bogăție se împarte la toată lumea și nu se termină niciodată; El a fost născut pe pământ din mamă fără de tată și puterea sa este de nebiruit.

Auzind aceste cuvinte, Ecaterina și-a dorit nespus să Îl cunoască pe tânărul despre care i se vorbise și l-a rugat pe bătrân cu multă râvnă să o ajute în acest sens. El i-a oferit o icoană cu reprezentarea Maicii Domnului și i-a spus că în acea noapte o va vedea pe Fecioara Maria; pe ea trebuia să o roage să i-l arate pe Fiul său. Așa a și făcut. Ecaterina a plecat acasă, iar noaptea în vis i s-a arătat Maica Domnului alături de Fiul ei, dar Care, în pofida insistențelor Maicii Sale, nu dorea să caute spre Ecaterina, spunând că se află în întunericul păgânătății.

Deși tulburată de vedenie, Ecaterina a mers din nou la părintele duhovnicesc de la care a primit icoana. A stat acolo o vreme, până când el i-a tâlcuit sensurile învățăturii creștine, pe care tânăra fecioară înțelegându-le, a primit cu bucurie sfânta luminare, botezul creștin. În noaptea următoare, i s-a arătat iarăși Maica Domnului alături de Iisus. De această dată, Hristos avea să îi ofere tinerei fecioare Ecaterina un inel de logodnă, sfânt odor pe care l-a și găsit a doua zi dimineață în pat lângă ea.

Am văzut, iubiți credincioși, care a fost piatra de temelie pentru puterea de mărturisire a Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina: Însuși Hristos, Care i-a devenit mire spre buna mărturisire.

Iubiți credincioși,

Înainte de a vorbi despre martirizarea Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, este necesar să clarificăm de ce creștinii erau rău văzuți și prizoniți de autoritățile statului. Este cunoscut faptul că împărații romani aveau mândria de a se numi pe ei înșiși zei. Prin urmare, ei erau oameni și în același timp și zei pe pământ. Această practică era în contradicție cu credința creștinilor, care îl mărturiseau pe Mântuitorul Iisus Hristos drept Dumnezeu și om. Cu alte cuvinte, în Imperiu creștinismul era în contradicție cu mărturisirea acestei dogme imperiale: *Împărat dumnezeu pe pământ*, de unde și motivul creștinilor pentru nesupunerea lor față de stat; Ei cunoșteau un singur Dumnezeu adevărat și Om adevărat în persoana lui Iisus Hristos.

Prima mare persecuție s-a desfășurat în timpul lui Nero, urmaș al lui Octavian August, care își făcuse un țel din a vâna creștinii pentru distracțiile sale ocazionale.

Precum Nero au fost majoritatea prigonitorilor creștinilor. Același comportament sângeros l-a avut și Dioclețian spre sfârșitul secolului III Galeriu, Tiberiu ș.a. Așadar, persecuția creștinilor se transformase din convingere religioasă în proces politic.

Creștinii refuzau să se închine împăratului numai din motive religioase, căci de altfel, ei erau buni cetățeni. Plăteau taxe, erau sociabili și se supuneau tuturor celorlalte legi ale statului, exact așa cum Mântuitorul le poruncise: *Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu*. Creștinii au făcut clar o distincție: dădeau Cezarului ceea ce era obligatoriu în calitatea lor de buni cetățeni, adică respectau legea în litera ei, însă când era vorba de Dumnezeu ei îi ofereau închinare după cum doar Lui I se cuvenea.

Așa se face că aproape toți creștinii erau vânați, prinși, bătuți, arestați și în cele din urmă uciși. În astfel de condiții, cei mai viteji dintre ei rezistau tuturor chinurilor și deveneau martiri. La vederea rezistenței pe care creștinii o aveau, persecutorii deveneau și mai sângeroși; se înfuriau cumplit văzând tăria creștinilor, dar mai ales pentru faptul că datorită acestor mucenici, noua religie se extindea și mai mult. Creștinii deveniseră pildă pentru semenii lor.

Iubiți credincioși,

Am văzut contextul social, politic și religios în care trăia Sfânta Mare Muceniță Ecaterina. În acele timpuri grele pentru creștini, Maximian a mers în cetatea Alexandriei, capitala Egiptului, de altfel o renumită cetate culturală. Acolo împăratul a pretins să i se aducă jertfă. Au fost siliți toți locuitorii să treacă prin fața zeității imperiale și să i se închine. Sfânta Ecaterina a refuzat să facă acest lucru și a declarat cu fermitate și vitejie că este creștină.

Pentru că era o femeie deosebit de frumoasă și inteligentă, cei din conducerea imperială au încercat să o înduplece spunându-i că este păcat de frumusețea, inteligența și de noblețea ei, căci era principesă.

După cum am amintit, Sfânta Ecaterina era foarte învățată. Ea era familiară cu toată filozofia acelor vremuri, cunoscând foarte bine învățătura lui Platon, pe cea a lui Aristotel și vorbea multe limbi străine. Știind toate aceste calități ale tinerei Ecaterina, Maximian a vrut să o pună pe aceasta la anumite probe, deoarece i se părea absurd ca un om atât de învățat să mărturisească dogma creștină; o învățătură care spunea că Dumnezeu este un om pe nume Iisus, care a murit pe cruce, în rușine. Pentru împărat, Dumnezeu trebuia să fie atotputernic. Cum deci să poți crede într-un Dumnezeu care a murit în acest mod rușinos?

Atunci, împăratul a provocat o discuție între Sfânta Ecaterina și cei mai de seamă învățați ai Alexandriei, care se aflau acolo. Este vorba de 150 de învățați, care doreau să o combată pe tânăra Ecaterina. Așa s-a pornit o discuție foarte aprinsă bazată în special pe argumente raționale și științifice, dezbateri căreia Sfânta i-a făcut față și din care a ieșit învingătoare, aducându-i la tăcere pe toți acei învățați. Mai mult decât atât, ea a reușit să îi determine pe acei oameni de cultură ai Alexandriei să mărturisească credința creștină: i-a convertit. Dată fiind această situație, cei cu care Ecaterina purtase discuția, au fost arestați.

Bineînțeles, în urma acestei probe și Ecaterina a fost arestată și a fost supusă unor chinuri greu de imaginat, însă ea le-a îndurat, ajutată fiind de puterea lui Dumnezeu. Au supus-o la un chin extrem de dureros: la roata cu dinți. Văzând chinuitorii că nici în acest chip Ecaterina nu moare, i-au tăiat capul și așa a murit de moarte martirică.

Moaştele ei se păstrează în Mănăstirea *Sfânta Ecaterina* din Muntele Sinai. Nu întâmplător, tot în această mănăstire se păstrează și cea mai mare bibliotecă de manuscrise bizantine, dat fiind faptul că Sfânta Ecaterina fusese o intelectuală.

Iubiți credincioși,

Sfânta Ecaterina este un model pentru noi toți. Ea reprezintă pilda omului frumos la chip, inteligent, bine pregătit, dar care a căutat mai întâi Împărăția lui Dumnezeu.

Ea poate deveni și mustrare pentru cei care se îngrijesc mai mult de trup decât de suflet, căci am văzut chinurile pe care le-a îndurat pentru mărturisirea lui Hristos. Se cuvine așadar să o avem exemplu desăvârșit pe Sfânta Mare Muceniță Ecaterina, punând-o în inimile noastre ca pe o icoană vie de mărturisire.

Întâmpinăm în lume tot felul de necazuri, supărări sau pagube, însă răspunsul nostru la toate acestea trebuie să fie fără mânie, ceartă sau dușmănie. Trebuie să primim cu bucurie toate necazurile, să biruim răul cu binele, având conștiința că în ceruri ne așteaptă cununile lui Dumnezeu care nu se veștejesc.

Din acest punct de vedere, Sfânta Ecaterina a ascultat până la moarte cuvintele Sfintei Scripturi: *Aceasta este plăcut lui Dumnezeu, să sufere cineva întristări pe nedrept cu gândul la El. Dacă pentru binele făcut veți pătimi și veți răbda, aceasta este bineplăcut lui Dumnezeu. Spre aceasta ați fost chemați căci și*

Hristos a pătimit pentru voi, lăsându-vă pildă ca să pășiți pe urmele lui. (I Petru 2, 19 și urm.). Amin!